

TELEGRAFUL ROMANU

Telegraful este de două ori pre septembra: Dumineacă și Joia. — Prenumeratuna se face în Sabiu la expeditia foiești pre afară la c. r. poste cu bani gata prin scrisori francate, adresate către expediție. Pretul prenumeratunei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumătate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 9. ANULU XX.

Sabiu, in 30 Ianuariu (11 Febr.) 1872.

tru celelalte părți ale Transilvania și pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru prîne, si tieri strîmte pre anu 12 1/3 fl. anu 6 fl. Inseratele se platește pentru întâia oră cu 7 cr. sirulu, pentru a doua oră cu 5 1/2 cr. si pentru a treia repetire cu 3 1/4 cr. v. n.

Présânt'a Sea P. Procopiu Ivacicovici Episcopulu gr. or. alu Aradului, din indurarea celui Atotupoternicu, se află pre calea insanatosiârei din unu morbu greu, de care fuisse cuprinsu deodata in septamâna trecuta.

Mai multă lumina.

Situatiunea politicei noastre natiunale are multe fatalități, cari contribuiesc spre a o inaspri in defavórea natiunei, daca intre aceste multe fatalități este și aceea, ca suntu putieni, cari nu voru că sa o cunoască in adeverat'a ei lumina. Cari voru fi interesele acelor putieni nu voimu sa eruim cu ocasiunea acésta, destulu atât'a, ca prin nevointă loru a crescutu in mare parte și nepotintă altor'a de a cunoșce situatiunea politicei noastre natiunali in adeverat'a ei lumina.

Cădu amu poté trece din nou in o revista tóte căle s'a disu și scrisu din unele părți, amu vedé căta pulbere s'a rescolită cu intrebări a căroru deslegare nu este a momentelor de fatia, séu déca aru și fi, nu absolutu numai in modulu indigitatu din acelesi părți — și prin acésta aru recunoscere ori-cine, ca vederile mulțor'a au fostu impedeate de a vedé și de a cunoșce necesariulu de fatia cu fructele sele pentru venitoriu.

Dupa espuneri pre largu in unu ciclu integrug de articuli ne-amu silitu, dupa poterile noastre, a delatură negură cea creata și intinsa asupr'a situatiunei noastre prin mesurile luate din articuli diuaristici și din concluse de conferintie, cari au fostu adusi și aduse fără respectu la programulu principalu alu natiunei române, și cari pote fără de a scă și fără de a voi au amestecat programulu principiale alu natiunei cu sistemele séu cu partidele politice ce se află și succedut in fia-care statu. Inse necapacitatea de a petrunde in lucruri, séu vointă cea rea a celor ce nu iubescu lumină să apucat a vorbi de suspiciunari cu corupțiuni de bani, suspiciunari, despre cari cându să pusu intrebarea categorica, ca de unde și cum suntu corupțiunile acele? au urmatu amutire adanca pâna in diu'a de astadi.

Suntemu siliti a presupune, ca totu din motive cari sémena cu cele de mai susu se confunda activitatea recomandata de noi pre terenul politicu cu nisuintă unei osteneli pre plata și nici decum cu nisuintă unei activități natiunale, carea sta intru a pretinde și a aperă drepturi ce suntu totu-déun'a proprietatea unei natiuni de jure, déca din impregiurări fatale nu și de faptă.

Dara tempulu nu sta in locu, și cu cătu inaintéza ne arata mai invederatu ca se inmultiescu pretensiunile ce ni le face datori'ă năstră de a esiste. In lăintru in statu și in afara de statu se desvoltă lucruri, cari pre acei ce le vedu și umple cu grăz'a și ii aduce la ide'a, ca déca ne vomu mai tiené noi in starea cea mincinosa, in carea ne amu pusu, in starea din carea noi nu suntemu capabili de a intreprinde nimic'ă favo-

rabile pentru natiunea nostra, la ce rezultatu vomu ajunge?

Sa lasămu momelele cu cari voimu sa ne amagim pre noi insine, pentru ca avemu datoria de a intrevénii pentru interesele noastre de totu feliulu, pre cari trebuie sa le aperămu fatia cu acei conlocutori din patria, cari voru că sa ni le angusteze și cari astadi prin vointă nostra passiva dispunu singuri de sörtea tierei in diet'a din Pest'a. Sa lasămu fantasiele pentru că sa castigămu realitatea pentru noi, căci numai prin acésta ne vomu intari, pentru că la casu de nevoia sa potem pune umeru poternicu de a aperă patri'a de periculi, cari cu patri'a potu amenintă și esistintă nostra preste totu. Pentru ca acésta trebuie sa ne sia aminte că déca vomu intră pre calea realitatiei cu tóta seriositatea, ideile estreme ale minorităților din tiéra, magiare și sasesci, se voru reduce la mesură loru, iéra cându acésta din nefericire nu aru fi; o natiune compactă și numerosa cum este a românilor, aru pretinde drepturile sele de atâtea ori, pâna cându le-aru castigă.

De aceea dura unu cugetu seriosu la toti români cu ori cătu de putenia influentia 'n sferele loru, o atentire directă asupr'a salvării intereselor noastre natiunali inainte de tóte, și atunci indata pulberea rescolita prin vorb'a cea multă netrebnica se va imprascia și se va face asupr'a natiunei intregi mai multă lumina.

Eveneminte politice.

Despre negoziările cu Croatiu nu suntu sciri positive. Dupa „P. L.“ acele au a se continuă inca.

Despre starea resolutiunel galitiane se scrie din Vien'a ca se află pre calea cea mai buna dea se deslegă favorabilu pentru constitutiunesa cislaitane, dura scirile detaiate se scrie ca au se urmeze dupa acésta.

Unu evenementu importantu astămu ca a aparutu in pres'a europeana, a cărei tendintie de și suntu numai nisice pia desideria totusi suntu demne de a luă o notitia despre densele că sa scim cu celu putienu despre esistintă loru.

„La Confederazione latina“ con sede in Campidoglio contiene unu articlu de fondu, intitulat: „I popoli latini,“ din care estrage cor. „Rom.“ cele urmatore:

Rasele, cari totu déun'a și disputara terenul in Europ'a, fura trei: latin'a, german'a și slav'a. Cea dintău invinsa pre slavi și nemți, și fu dómna lumei mai bine de o mie de ani. Cele două rase înamică, unite intre densele in contr'a rasei latine, dupa mai multi seculi de lupte săngerose, o descoronara: lumea fu slavo-nemtieșca, și avurămu evolu mediu. Dera latinitatea invinsa și apesata nu se culcă pre catenele sale: le pură cu ura și le frânce: evulu mediu fu luminat și a dou'a civilisatiune latine, neudata cu sânge, lumină lumea. Nemtii și slavii subjugati de luminele dreptului și ale sciintiei romane, vediendo ca violentă singura nu lea asicuratu victori'a, incepusera a face o mare propaganda de pangermanismu și de panslavismu, și din nou ne invinsera la Waterloo și la Sedanu. Si acésta este istoria miscării militare din Europ'a de trei mii de ani pâna la 1871—72.

Astădi suntemu cei invinsi: remână-vomu șre totu cei invinsi? Slavii și germanii voru sa fimu pentru eternitate invinsi.

Ei bine, cu tóta propagand'a nemtieșca și slava, vomu invinge pre inamicii ereditari ai numelui latinu și ai libertăției și civilisatiunei lumei, pre germani și pre slavi. Daru, spre a invinge, ce fortă are lumea romana? și unde e propagand'a ce facem pentru panromanismu?

„Oh! drapelul, care flutura gloriosu dela Dante Alighieri pâna la Gianvincenzo Gravini, adi e părasit: standardul ce pose in uimire lumea, nu se rădica la ceru de cătu cu mâinile noastre și prin vointă nostra forte: si voint'a forte ne vine din consciintia ce avemu despre neperioarea mărire a lumei latine.“

Déca acésta forte vointia devine vointia universală, care sa depareze trădatorii platiti și sa inlocuiescă cu onesti și ardinti cetățianii, daci, prin studiile loru seriose, sa restaureze primatul moral alu tierei, atunci acuila româna din Capitolin 'si va relua sborulu in lume. Despre acésta ne incredintăza tenacitatea raselor latine, care invinsă, a rezistat și nu s'a predat in timpu de dieci seculi: fiind invinsă, ea fini prin a aruncă la pământu pro eternii sei inamici.“

Déră unde este lumea romana? și cari suntu latini ce trebuie sa o reconstituiescă? Si aci, precum romanismul se constituie și lati in lume, cresc credintă nostra in reconstituirea lui și o face mare și fără margini.“

Fondulu limbilor, timpulu organicu speciale, caracterulu ce pôrta urmele perpetuei violențe și alu unei duplicități și astutiei intunecosă, ne spun ca nemtii suntu fii lui Arminiu, deunu sânge neamestecato, și ca Slavii asemenea nu degenerara dela stramosii loru. Lumea germană 'si face locu in Europ'a și in Americ'a cu spad'a, cu violentă, eternă violentia a barbarilor: lumea romana s'a latit și s'a intinsu cu civilisatiunea, și invinsă, ea invinsă pre invingatoru prin omanjata sea. Neromanii devenira romani, indata ce fura botezati in civilisatiunea romana.“

Rom'a cucerindu lumea, respecta drepturile lumei: invingitorii nu nimicira, ci se contopira cu invinsii: numai dora ca nu indigenii, ci invingitorii detera limba, religione, legi și datine invinsilor. Asia se nascu lumea romana, și invinsii Gali, Spanioli, Lusitani și alte popore vorbira limb'a Romei, și invinsii și invingitorii fura toti romani.

Solutiunea problemei nu este grea: invinsii erau barbari, aproape nomadi: despăgându-se de antică barbaria și cultivandu-se, devenira romani. Acésta fu intâia și a doua missiune a Romei.

Rom'a s'a versat in lumea intréga, și cu Rom'a săngele romanu și stirpe'ă romana, care ramase și remane locuitorea universului.

Tóta Europ'a are in vinele sele nu putinu sănge romanu, și lu are chiaru Germania meridională, unde se află cetăți de origine și cu nume latino. Castele africane și tierile interne ale Asiei și ale orientului, in capu cu Constantinopole, suntu pline de sânge latino, și maiestatea numelui romanu duréza inca in unele provincie europene.

Romanitatea, care se lati in tóta lumea pre atunci cunoscuta, cu invasionea barbarilor perdu din terenu, și lumea latina se limita la tierile ce erau mai aproape de Rom'a: la Itali'a, la cele trei insule ale Mării Negre, la Tirolo, Istri'a, Gorili'a, Dalmati'a, Franci'a, Belgie, Spani'a, Portugali'a și unele părți ale republikei elvețiene.

Romania, situata in orientu, poporata de coloni romani, cari chiaru și astadi conservă vechiul limbajul romanu, nu poate sa se subtraga din trunchiul latino: nascuta cu superbia ab originea din Rom'a, ea ramase pururea latina in contr'a tuturor pressiunilor grecesci și rusesci.

Dominarea mai multă decâtă milenaria a barbarilor Frânci, Goti, Longobardi, și alte triburi

nemtesci, prin selbată a loru crudime teutonica, distruse legatură poporului latine. Lumea cultă latina fini prin a invinge și nimici lumea germană săngerăsa, tirana, cruda și feroce: iera lumea germană, înfrântă de civilizația română, se plecă către sciuntia, că sub moșcă ei să incerce din nou cucerirea lumiei.

„Si reesi.

„Astăzi suntem invinsi, dura, invinsi cum suntem, vomu deveni invingitori, deca ne vomu unii să deca și vomu acceptă resoluti in Capitoliu.

„Suntem preste 90 de milioane de latini, dintre cari 26 in Italia, 34 in Francia, 5 in Belgia, 16 in Spania, 4 in Portugalia, și trecendu celelalte popore latine, ce se află in Elveția și Austria, mai suntu 10 milioane de români in orientu.

„Confederatiunea latina trebuie să caprindă totă națiunile latine ale Europei și pre cele ce se restaură pre côtele africane. Voru și escluse națiunile latine ultra-atlantice, cu cari nu potem stabilii decât legaturi morali. Nu voru turbură lumea, dora nu vomu face sa sia turburata de sabia nemtescă și de intrigile și ambiciunile rusesci, cari astăzi suntu mai putenu pericolose decât ambiciunile germane: sia salvata lumea latina, și atunci libertatea amenintată o vomu radică triumfatore in Capitoliu.“

Diet'a Ungariei.

In siedintă din 1 Februarie a casei deputatilor se cetește și autentica mai întâi protocolulu siedintei precedente. Indata după aceea urmărea desbaterea despre legea bugetului.

K. Széll recomanda, că referinte alu comitetului centralu, primirea proiectului. La acesta desbatere iou parte Ed. Horn, ministrul de finanțe Kerkápoly, P. Moritz și K. Tisza.

Legea bugetului se votăza in fine in desbaterea generale cătu și speciale.

In siedintă din 2 Februarie se autentica de asemenea mai întâi protocolulu siedintei precedente. La ordinea d'lei sta, singorul obiect, a treia cetire a proiectului de lege despre bugetu. Se primesce definitivu și tramite casei magnatilor, cu ce siedintă se incheia.

In siedintă din 3 Februarie a casei magnatilor ascernu, după autenticarea protocolului siedintei precedente, conte I. Cziráky și bar. P. Szenyey raportele respectivelor comisarilor despre proiectele de lege ce stau la ordinea d'lei.

Notariul casei deputatilor A. Parcselics prezinta proiectul de lege despre bugetul a. 1872, care se tramite comitetului financialu — Dupa unealtele ce cetește o petiție a reuniunii spitalului pentru copii seraci, prin care cere o subvenție tramite comitetului financialu.

Brasovu, Ianuarie 1872.

Curmară din nr. tr.)

Apoi o casa generală de împrumutat, care să ne insuflește, să nu ne stringă, cându mergu trebile reu, care să impintenește pre speculantii de astăzi ce au capitaluri luate pre scumpu; scită o casa pre care o plângu comerciantii, ca nu s'a iniștiat dela anul 1853—4, de cându bancă austriaca a radicatu aici preste unu milionu castigo și a tramsu paralutile susu fără să mai vina inde-reptu.

Va dice cineva e usioru a proiectă se faci ună și se faci alta, dura medilöcele unde suntu? Respondu, ca ceea ce a facutu Inst. „Albin'a“ in mare pentru Transilvania, români sa nu pote înmiciu pentru Brasovu? Cându toti membrii gremialui voru să buni cu realitățile loru, cu creditulu, va incurge parale la acea casa dela unii și dela altii cum au corsu și corge la cas'a de pas-trare și pre aici numai cu 4—5% său cum au contribuitu români la iniștiarea bancei de aici și Sabiu „Transilvania“. — Si ore no stati in legatura cu case inseminate din România?

Mai incolo casele mici de împrumutat, asiă numitele zărașii — cum dice românu, se potu asocia. Acestea se aflau pre tempulu bravuloi Dimitriu Marinu numai in mâni române și astăzi suntu patru românesci, totusi mirare, ca din 10 firme greco-bulgaresci, cinci se occupa cu acestea. Cu cine facu ei tréba? De sigură ca mai multu cu români. N'amu reputatea a dice, ca sa nu faca ouă

acesti frati ortodoci rudeni, dura amu mirarea de spre susținutu celu bunu alu românilor, ca ei i hrănescu și atunci cându i baljocorescu, adeca cându i desprețuescu a nu fi laolalta. Nu-mi place că cineva să se folosescă de mine și apoi să-si bata jocu. Cându amu cercetă caușa pentru care au datu Sacelenii indereptu, amu aflată, ca n'a fostu numai schimbarea impregiurărilor economice din România, ci și cametele cele de speriatu ce le de-deau și le dău și astăzi. Nu mergu prin acestea, cu idea a face și in comerțul nationalismu, ci a-si dorii, că paralele sa se inverse in mâni românesci, dorescu aceea, ce este la ordinea dilei, emancipare și aperare de streini. Acestea se potu după consultulu românilui. Cei ce facu asemenea comerțul sa se asocize și sa fundeze casse poternice spre a ne aperă de monopolulu streinilor, sa luâmu cu seriositate scopulu și interesulu camerilor de comerț și inflantia loru in statu și a gremiului, sa facem să și statutelor sa ne pună in positiune de a produce și mai multu.

Sa trecem la industria și manufac-tori, la aceste ce suntu de multu reclamate, că condiții neaparate pentru colorea românesca, pentru intăriri-a in materia a românilor din Brasovu, manufac-tori lipsescu cu totulu și nu ne interesămu.

Ore nu e elu simburele burgesiei? Ba d'a; ce lipsesc românilor spre intărirea loru? Acestea: Statutele facute de Brasoveni s'a intorsu de 8 iunii dela ministeriu ne intărîte, pentru ca cele 10,000 fl. fondu, cari le prevedea unu §-fu, nu corespundeu legei, ele trebuescu prevedute de ceea ce cere legea și reintórse spre intărire.

De multu trebuia unu comitetu anume pentru acesta cestiu de viață. Si dice inca, ca amu intărîti, pentru ca ne vedem ca vine concurenția: cisme, palarii, manufac-tori de susu in România: insa totu mai e locu. Si concurrentia și intărîarea numai o scola de meserii o mai pte ajută. Pentru ca locul e plinu de meseriasi streini și români potu ești mai perfechi și manufac-turile loru le potu dadi comissionarilor români, mane cându calea ferata și mousafirii și voru schimbă locurile, nu sciu ce voru face, mai alesu cele două părți din parochienii bisericilor diu suburbii de susu, cari suntu mai proletari, ca atunci se va impună necesitatea multelor măni. De acăt'a amu disu si diceu, ca deca S. Nicolau are midulöce; deca averile se strengu la biserici cu scopu: după acoperirea necesitătilorloru loru, sa se ajute seraci, aru avea datoria a ajută cu o scola de meserii pre fii seraci a acestei biserici. Ce ajutoriu mai inse-nnatu decat acăt'a, că sa faca și sa radice din ei membrii clasei midilocie?

DD. Brăteanu dice: „Gândită-neam, a creă scole agricole, scole de meserii?... De s'aru deschide asemenea scole, celu putenu căte ună de județiu, (protopopiatu, fia și de căte ună articulu special) de aru ajută fia-care comună, tramițindu căte doi trei copii, căte inlesniri nu s'aru face?“ Sinodele protopopesci și parochiali, a căroru membrii vedu, ca pamentulu nu ajuta cu hrana pre toti fii bisericelor, precum e pre aici, pentru că sa nu emigreze membrii in România, aru trebusa ia cu mai multa seriositate acătă cestiu, ce cade in chiamarea sinodeloră că scola, ea e medilocul celu mai necesariu și in protopopiatulu I alu Brasovului și se poate realiză.

In fine inca ce-va ce trebuie a priori inse-nnatu, ca comerciantii români brasoveni contribuiesc pre anu — la necesitățile naționale și bisericescă afara de Gimnasiu care lucra pentru națione — la o mie cinci sute și mai bine, și la unu fondu pentru cei nenorociti din singula loru nu se punu cu totu susținutu, că sa-lu iniștieze. Credu, ca vorbesc cu resonu, fiindca amu cetitu și amu experimenteru, ca comerciul pre uscatu e supus sortiei, că și celu pre apa. Ce cugetati din cei nenorociti prin focu său potopu nu se mai potu restaura și se easa membrul iera-si la locul loru? Eu credu ca d'a, numai sa sia unu mediulocu de insuflare. Căte spirite după astfelui de cercări din lipsa acestoi fondu și comitetu a emigrat in România și alte se trădavescu. Streinii suntu prevedioti la tōte.

Dela anul 1842, de cându DD. a facutu statutele, de atunci și pâna adi după o calculatia aru fi aproape o jumătate milionu și mai multi membrii comersanti. Omulu cătu de zelosu nu-si poate uită ca e fome și lui, fiindca 'lu descrepta natura.

Gremialu e datoriu indata la §-fulu 1. p. c.

și § 73. p. c. Recunoscem ca s'a incepțu ce e dreptu dura eu a-si cere mai multu interesu.

Incheiandu resumediu părerea mea, ca necesitatea cea mai dintâi pentru acestu locu cu renume, după iniștiarea mediulöcelor de cultura spirituală, e iniștiarea celor pentru crescerea materiei. Acestu locu trebuie sa fie și focalul materiei, elu sa dea impintenirea, ajutorarea spiritului comercial speculativu, care la creștinii de aici asiă numiti „Schiai“ se află daruitu de D-die, trebuie ajutat și dezvoltat. Sa ne tinem de ceea ce era mai inainte aici că spiritu comercialu. O casa mare avea căte 8—10 subcomercianti mai mici, pre cari i punea la arendi la articuli deosebiti asiă s. e. la Sierai'a, Romanu, Berladu, Iassi, Galati, și București pentru brasoveni, lâna, pele etc. De asiă ce-va după spiritulu comercialu de astădi avemu lipsa pentru ca elevii din scolele comerciale sa faca praca, sa aiba praguri de a se înaltă (St. or. § 38); de scola de meserii e necesitatea pentru că invetiacii din scole reale sa pote înainta și de scoli, pentru că comerciul pre s'retu desvoltat astădi de evrei sa nu ne pote periclită.

Eata ca laud'a asupr'a românilor din Brasovu a des-criptat necesitatea de facile, că sa ne lumineze bine in intunericu vîtoriului, sa vedem tient'a ce avemu și ceea ce ascăpta lumea româna dela noi, cări propasim cu lauda.

Bacantiu in 31/12 1871.
Multă stimate Domnule Redactoru! Cestiu-ne imbu-nătării sărtei preoților, pre cătu din partea Congresului nostru naționalu și Sinodului archidiocesanu, că organe chiamate, pre statu și din partea unor indivizi in diuaristică româna s'an desbatutu de ajousu și discutat; cu tōte acestea inse-presupunu, ca in unele faze și directiuni ale ei, prea putenu, său tocm'a nimicu, său scrisu.

Accea împregiurare deci mi da și mie impulsu, că radicându-mi vocea — sa pasiesc și eu in publicu cu unu articulu, relativ la meliorarea sărtei preoțesci; pâna ce înse vinu la obiectul descrierei, ve ceru bun'a vointia, că sa primiti in colonie multă prețințului „Telegraful Românu“, ce redigeti, spre publicare și articululu meu prezint.

Congresul nostru naționalu bisericescu din an. 1870 dto 1. Oct. că supremă reprezentanțe și corpul moralu legiuitoru, in principiu au decisu dotarea preoților nostri, mai după cuveninția, purcidiendu din punctul acesta de vedere a consecinției logice, ca — deca dorim și voim, că poporul nostru, dealtmintrea in genere rusticu, sa propasă și sa progresdie in cultur'a materială și intelectuală, spre a deveni unu factoru potințe naționale, gătă și demnă de a-si eluptă interesele sele cele mai considerabile: naționalitatea, egalitatea și fraternitatea, fatia cu cele-lalte naționi și popore in patria conlocuitoare; — apoi spre acăt'a debue sa avemu preoți apti, descepti, cualificati și cu starea materială bunica, ca pâna voro si siliti preoții nostri, să-si asigure de existență și subsistință loru, și a familiei loru prin loerul măniloruse, mai a proporție cu parochienii loru, pâna atunci nu potu sa se qualifice și cultiveze pre sine in chiamarea și misiunea loru cca înalta.

Deci supremul corp reprezentante din întreaga metropoliă nostra, cându deci sivu au respunsu dodatiunea preoților; cultur'a acestora, misiunea loru cea sublimă, educatiunea poporului nostru, precum și starea lui materială in genere, ce depinde numai dela cultura, au avut ante ochiul suflători și tropesci. — Dreptu aceea să și pronuntati serbatoresce ameliorarea sărtei preoților in cencere, astăndu și unele dispoziții generale, referitoare la regularea parochielor și dotarea preoților, pre cari înse le recomanda sinodelor eparchiali de cincisura (vedi paginile protocolului Congresului 141 și 142.)

Intre altele maritul Congresu au oțarit, că Consistoriele eparchiali sa compuna in fia-care protopresbiteratu, din protopopulu concernintă și din doi membri măreni, o comisiune, carea — mergendu din comuna in comuna in contielegere cu sinodulu parochialu, și elaborandu sau proiectu despre dotarea preoților după împregiurări, acestu proiectu despre dotarea desu mentionata, despre numerul susținutelor, despre emolumentele tienătoare de parochia, precum a.m. pre lângă observările facute sa-lo substerne spre ulterioara decidere — sinodelor eparchiali — (liter'a d.e).

Onorati frati preoti! Aici in prim'a linia se lucra pentru buna starea nostra a preotilor intelectuala si materiala, ca prin buna starea nostra si propasirea nostra in cultura, sa rezulte si crescerea, respective educationea poporului in cultura lui folositore si progresul la tota si intru tota, ce privesce starea lui cca in generu miserabila si de compatititu.

Dara apoi comisiiunile, ce voru esti preste putinu prin comune poté si vorn ajunge scopulu, ca sa se intelégă cu sinódele parochiale despre dotaia asiá de necesaria a preotilor? Eu celu putinu dupa opinionea mea individuala din parte-mi cutediu cu tota franchet'a si libertatea — cu patiene exceptiuni — a o negá, si afirmu ca prin astfelin de comisiiuni, — si inca in specie — unde se voru astfel lângă reverendissimii dui protopresbiteri nescari individi, — membri mireni — fără autoritate si fără de respectul recerutu, fatia cu sinódele parochiale, — nu numoi ca no se va potea realisá desu mentionala dotare, dara bietii preoti voro deveti prin acésta inaintea parochienilor — de-si nu chiaro pre totu-dearendulu, dara a buna séma prin comunile cele multe, — numai obiectu de ura, de disprezia si invidia, in venitoriu.

Totu asiá suntu espusi preotii ureti, pismei si dusmaniei, precum si altora neplaceri, in casulu acel'a, pre cându voru observá sinódele parochiale, ca inca au sa rebonifice spesele de calatoria si diurnele comisiiunei, din lad'a bisericiei.

Séu dora s'an ingrigita pentru rebonificarea speselor de caletoria si pentru diurne prea ven. Consistoriu, din óre-carele fondu? séu dora on. comisiiuni voru imprimi functiunile loru prin comune gratis — fără nici o pretensiune? Eu nici cea dintaiu nici cea din urma nu potu crede, ci suntu silitu, a afirmá, ca in urma totusi ladile bisericesci unde voru fi bani — voru imprimi competitioane membrilor comisionali, inse contr'a acceptarei si voiei sinódelelor parochiale, cari se voru uitá cu disgustu si cu neplacere, cum se platescu comisionile, esmise in favórea preotilor, din denariulu loru contribuitu pre séma bisericiei.

Apoi ce voru face inca sinódele parochiale atunci, cându voru observá, ca comisiiunile suntu silitu, a-si luá refogiu cu desu memorat'a dotare, chiaru la cas'a bisericésca, la inmultirea stolei, la ingrenarea salariului avutu, séu la tajerea unei portiuni canonice, unde s'aru astă pamentu alodialu?

Acésta o putem gaci si prevesti cu toti fără mare sfârmare de capu, ca comisiiunile voru in tempiná mari greutati si neplaceri intro ajungerea scopului loru fatia cu sinódele parochiale; neplacerile inse cele grave, cari se voru manifeste si desăcă din ochii si gur'a poporului asupr'a sirmamilor preoti si voru ajunge culmea — incătu nui din bietii preoti mai bucurosu s'aru lipsi de o dotare conviincioasa, de cătu in venitoriu sa fia parochienilor loru obiectu de ura si de displace.

Preotii din fundulu regiu basati pre vre-o ordinatiora dela universitate, si au eluptatu dotarea mai pretutindenea cu ajutoriulu inspectorilor scuinali politici si prin fortia, amenintiandu acestea poporenilor cu inchisore in temnitia, pâna ce poporenii séu din cas'a alodiala, séu din pamentu alodialu unde s'au astă — rumpendu-le — liu amelioratu l'éfa.

Óre fratilor preoti! Ce sperantia putem nutri noi in pepturile nostre, noi dicu, cari suntem ou parochienii amestecati prin comune cu fratii maghiari, in a căror'a mâni se astă proventele crajmeloru, pâdurile cele multe si mari, pamenturile cele mai bune productive si hotarele cele estinse?

Pâna cându parochienii nostri amestecati cu maghiari, in cele insi multe locuri — afara de repartitiunile cele grele si dese, ce au sa le suporte si sa le respunda in totu anulu la dregator'a politica, — n'au nici unu venit, nu posedu padure, afara de nisces tuifisiu, netrebnicu si nefolositoru, n'au casa alodiala si in fine nici pamentu alodialu, din cari ni s'aru putea si preste voi'a poporenirru la unu casu de estremitate, imbunatati sörtea.

Asomândo la aceste giurstari, adeveratu prea triste si miseria apasatore de poporu, incătu prea multi dintre parochienii nostri au devinutu miseri, si cersitori, de nu mai suntu in stare, asi mută pecadiglo de pre o di pre alt'a, óre ce consolare, ce dotare din partea astorzelui de parochien?

Sirmana preotime! Tu esti chiamata in prim'a linia, cu tota ocasiunea, a invetiá poporul, desceptendu-lu si luminandu-lu. „Asiá sa lumineze lu-

miná vósira etc“ si apoi congresulu nostru te au lasatu si aruncat in bratiele sinódelelor parochiale, ca sa te dotedie?

O! de aru si avutu congresulu nostru in vedere impregiorarea cea prea trista, ca — macar fatia cu sinódele parochiale de pre satele cele mai rustice, — unde dora nu scie nimeri afara de unu preot si de unu cantor, ceti si serie, prin urmare nici ca pricepu missiunea cea frumosa si inalta a unui parochu, cu atâtu mai putin destepatarea si luminarea loru prin parochi bine qualificate, — sa fia astă alte dispositiuni, a căroru imprimare sa se executedie cu forta iéra nu prin rugari si umilire antea sinódelelor parochiale desmentionate, cari si de voru votá ceva, aceea va fi asiá de putinu, ca tocmai nimicu, fiindca sinódele parochiale, precum pre la noi, asiá si pre sirea, presupunu, ca suntu in principiu pentru putinu séu chiaru pentru nimicu.

Deci fratilor preoti! susu! esiti in publicu cu astfelin de articuli, de óre-ce pre noi ne interesedia obiectulu din cestiune mai de aprope; dela buna starea nostra depinde si cea a poporului nostru in generu.

In cătu e din partemi, parerea mea individuala aru si, ca — pâna la o realisare faptică a dotatiei preotilor prete totu, iéra a nostra in deosebi, ceea ce cu greu sa va poté efectui pre la satele nostra cele sirmane, pre la crângurile cele coltiurose, pre valile, paraele si apele nostra:

Consistoriu nostru pré ven. cunoscenda starea nostra cea misera, de prin comunele, mestecate cu maghiari, — sa ne ia sub aripile sale, impărtesindu in totu anulu cu o suma posibila din ajutoriulu imparatescu in suma de 24,000 fl. data pre sam'a preotilor.

Atât'a despre cestiunea dotarei preotilor.

Petri Maniu
Parohu gr. or.

Portugalia.

(Corespondintia particulara a „Independentiei.“)

Lisabona. 16 Ianuariu, 1872.

Alaltaieri ministrulu de interne a presintatuo camerei deputatilor unu proiectu de reforma administrativa, ale căroru principale dispositiuni tindu a mări cercurile locali, cu scopu d'a usiurá guvernulu central de greutatea acestoru interese, a căroru aparare pote se fia incredintata cu mai multu avantajiu autoritatilor alese in departamente prin sufragiulu poporalu.

Déca guvernulu n'aru si propusu in acela-si timpu suprimarea unui numeru fără mare de comune, este siguru ca reform'a sea aru si fără bine primita, fiindca totu partidele suntu de acordu asupr'a necesitatiei ei.

In 1836 se astă 817 comune; astădi suntu 263, si in opinionea guvernului suntu inca pre multe pentru tiéra nostra, fiindca cea mai mare parte n'au elemente indestulatore pentru sustinere.

Cá mesura complimentaria a acestei reforme, guvernulu manifesta ide'a de a dă mai multa intindere dreptului de a votá, pre care 'lu propune de a se acordá tuturor capilor de familia si ceteatienilor majori cari aru sci sa cetésca si sa scrie.

Ore cari diuare de ale opositionei nu gasescu reform'a asiá liberale in óre-cari punte, dupa cum aru dori-o, déru ómenii impartiali suntu de opinione ca adoptarea ei de cătra camere va constitui unu mare progresu pentru tiéra.

Astădi ministrulu de interne a presintatuo proiectulu seu de reforma constitutionale. Elu comite dispusetiunile urmatore:

Pairi (membrisi camerei de susu, senatori) voru si numiti pre vietia si alesii de rege din categorii determinate; desfiintarea prin urmare patriei ereditare:

Dupa dissolvarea camerei deputatilor, o noua camera va trebui sa se intronésca in terminu de trei luni, si nu va poté sa fia dissolvata fără sa fi completatru trei luni de sesiune;

Restringerea dreptului de gratia;

Ministrii suntu respondatori pentru actele puterii moderatore;

Procesele contra deputatilor voru urmă indata dupa sfarsirea legislaturei;

Pentru următirea contra functionarilor publici, se va poté procede, fără autorisationea guvernului;

Cautionile si cele alte restrictiuni ale libertătiei presei suntu desfiintate;

Pedéps'a cu moarte este desfiintata;

In materia de imposite si de contigente militare, opinionea camerei elective prevaleza;

Dreptulu de intrunire nu este subordinat la nici o mesura preventiva: in strade numai va remâne supusu legilor politienesci;

Sufragiulu acordat tuturor capilor de familia si tuturor ceteatienilor, sciindu se citésca si se scrie.

Romania.

Cestiunea căilor ferate vedemu ca ierasi a inceputu sa preocupe press'a nostra. Nu ni se pare curiosu de locu, cându vedemu ca diuarie din opozitie, facu din acesta cestiune uno calu de batate; ceea ce ne pune in mirare si mai multu, este atitudinea pre care o ia diuariul „Press'a“ acum din nou in fat'a acestei cestiuni.

„Romanulu“ ne spune mereu ca cestiunea Bleichröder s'a votatu cu umilintia. Cum s'a votatu inse concessiunea Strussberg ?? Ce contradicione !!

„Press'a“, dupa ce pâna acum a combatut a outrance concessiunea Strossberg si sustineea ca aceea a lui Bleichröder trebuiece votata cu o óra mai inainte, pentru a salvá onorea si prestigiul tierei nostra, vine de asta data si afirma susu si tare contrariulo, ca tiér'a a facutu print'acésta unu actu de omilintia.

Nu intielegemo nimicu. Pote ca desbaterile viitoré in publicitate sa reverse si asupr'a nostra o radia de lumina, care sa petrunda si mai bine in intunericul care acopere aceste miracule. Atunci ne vomu pronuncia si noi in deplina cunoștinția de causa.

Pâna atunci inse constatâmu uno singura faptu: o contradiction flagrantă, nu atâtu in contientulu colonelor diuariului „Romanulu“, cătu in acel'a alu diuariului „Press'a“, contradiction care in press'a europena nu aru si permisa de locu.

Ne place inse a crede cu totu acestea, ca insii redactorii „Pressei“ se voru grabi de a responde, atâtu noue cătu si diuariul „Romanulu“, la interpretatiunea ce fia-care a potutu sa dea tendintelor pre care ea le are in vedere.

„Patri'a“ din Buc.

Sociatatea de actiuni a căilor ferate române

a tienuto Vineri prim'a adunare generala in cas'a societătiei de escomptu. Consilierul intimu Hansemann presiedea la acésta adunare. Dupa o discutiune destolu de lunga se primira in unanimitate propunerile consiliului de administration, si cari suntu cele ormătoare.

I. Consiliul de supraveghere, pre bas'a legei principale române din 5 alu curentei, art. 1 pâna la 19, este autorisatu a incheia o conventiune cu guvernulu principiaru, este insa insarcinatul că tot-deodata sa stârniesca cătu se va putea mai multu a se stabili in modu neindoirosu:

1. Cá posesorii de obligatiuni ale căilor ferate române, cari in terminulu ce se va lipsa de consiliul de supraveghere nu voru intra in societatea de actiuni, sa se despăgubesc numai in proportiune cu sum'a evaluarei constructionilor efectuate, precum si a materialelor esistente, scandindu-se mai intâiu datorile ce suntu a se mai acuia din trecutu;

2. Cá acele persoane, cari au inca datorie neacuitate din timpulu constructionei si esplotarei căilor ferate române, sa fia satisfacute numai conform contractelor incheiate cu vechii concessionari, adeca că la casu cându va cere trebuinta pretențiunile loru sa se ficsedio pre calea determinata prin acele contracte.

3. Cá societatea sa fia libera a transmite nu numai construirea, ci chiaru si esplotarea linielor sele de cale ferata, pre comptulu seu, asupr'a altor societăti de cai ferate, séu asupr'a oricarei alte persoane.

4. Cá sa se ia o intielegere echitable in guvernulu principiaru in privint'a linielor de cale ferata ce suntu a se mai construi.

II. Consiliul de supraveghere este inca autorisatu:

1. Cá in unire cu o comisiiune de cinci

membri, alăsă de adunarea generală, să se ocupă cu modificările statutelor, că se voru găsi necesarie.

2. Că în unire cu comisiiunea sa gasescă bani necesari pentru execuțarea acestei convențiuni, făceau unu imprumotu cu prioritate.

3. În același modu să se intelégă cu o altă societate de cale ferată pentru transmiterea construirii și exploatarei călei ferate române, ieră în cașo contrară sa execuțe insa-si și sa dirigeze construirea călei ferate.

Ultim'a propunere este astfel concepută: „sa se autorisedie consiliul de supraveghere că, în unire cu comisiiunea, sa incheia o convențiune cu vechii concesionari, insa sum'a despăgubirei nu va fi mai mica de 6 milioane taleri.“

Acăstă propunere provoca o discuție cam animată. Din respunsurile consiliului de supraveghere, la cari luara parte d-nii consiliari de justitia Wiener, primarul supremu alu orașului Miquelu și consiliarul intimu Hansemanu, resultă ca cupoanele, adjonse la scadintia la 1 Ianuariu 1871 și la 1 Iuliu 1871, sa fia platite din sum'a ce va rezulta din acea intelegeră, cari se va plati de fostii concesionari ai societăției, insa cupoanele adjunse la scadintia la 1 Ianuariu a. c. nu voru putea fi acătate. In fine se primi și propunerea din urma.

La alegerea ce urmă pentru comisiiunea de 5 membri, au fostu alesi cu majoritate de voturi d-nii consiliari intimi Seeger, redactorul Davidsohn, Werner Dahl (din Barmen), comerciantul Mauriciu Lindenheim și Adolf Salomonu.

„Poporulu.“

Varietăți.

** Lumină polară s'a aratatu pre aici în septamâna trecută despre carea se scrie dela Brasiovu și Clusiu ca a fostu fără frumosă, reverându si radie de lumina.

** Societatea Lazaru. Printre numerosele societăți cari s'a formatu în anul trecut, e incontestabile ca un'a din cele mai utile, este societatea de caritate Lazaru. Căti sermani copii n'afla măngaiere dela acăstă societate, și în căte familie n'afla sperantia pentru viitoru. Societatea incoragiază mai alesu pre copii cari mergă la școală; ierà déru unu scopu nobile și mai presu de căte patrioticu. Anulu acest'a 128 elevi au fostu imbracati de societate.

Care va fi românulu ce nu va dorî sa contribue la prosperarea unei asemenea societăți? Ocasiunea se prezintă, căci Sambata la 29 Ianuariu unu balo splendidu mascatu este datu în folosul copiiloru nenorociti in sal'a teatrului celu mare. Societatea bucurescă în totu dé-un'a accesibile faptelor bune se va grăbi, suținemu sicuri, amuzându-se a ajută pre nenorocitii.

Biletel se gasescă de astazi la cas'a teatru-lui, preturi suntu urmatorele: Logea de rangul I și II 40 lei noi, biletu de intrare 6 lei. „Rom.“

** Dor'a d'Istri'a, frumosă și genială principesa româna (Elen'a Ghic'a), despre care amu fostu relatuit, ca vorbesce cu perfectiune 15 limbi, și ca este membra a mai multor societăți literarie și scientifice din Europa, a fostu alăsă dilele aceste, de membra a Academiei-Rafael din Erbino, de către aceasta regina literaria posede unu talentu deosebitu și pentru pictura, astfelui, ca la espoziția dela anul 1854 din Petersburg, unu tablou alu seu a fostu premiatu cu medalia. — „Journal des Debats“, în numerii sei din urma publică unu opu de mare valore a distinsei literatrice, pre care-lu vomu reproduce și noi, indată ce ne voru permite impregiurările, fiindu siguri, ca prin acăstă vomu face o deosebită placere lectorilor nostri. „C. de I.“

** Thiers, după cum vorbescă mai multe diuarie, este hotarită a nu se amestecă de acum inainte în discuțiile adunării naționale, decâtă a rare ori.

** Eroul generalu americanu, dlu Schermanu, a sositu dilele aceste la Marseile, cu fiului presedintelui Grant și cu vreo cătăva oficeri; de acolo a plecatu la Niz'a.

** Unu rege copiatu. In Rom'a trăiescă unu cetățeniu, care săptămăna atâtă de bine cu Victoru Emanuilu, înătu, din gresiela, gardele a dese ori i presiota armele.

** Turci și macelari. Scirile en-

glese spunu, că insurgentii din Zamen, au uisit in luptă, dilele din urma, și se sute soldati turcescă, între cari și unu număr insemnatu de oficeri.

** Corespondinta turcească. Unu turcu a scrisu, dilele aceste, unu jurnal nemtiescă — urmatorela fabola: „Bine au facutu români, că au votat legea cea de pre urma pentru drumul de feru, fiindca că poterile, afara de Franci'a, iscalisera o impoternicire, prin care Turcia sa intervină în România cu armata, de către români nu aru primi legea mentionată. Mustafa Pasi'a a avutu in busunariu numirea sea de capu alu armatei turcescă, și cumpărase in Rusciucu in ascunsu totu ce trebuie pentru unu resbelu.“ — Nemii au luat acăstă fabula dreptu istorie adeverata! . . .

** „Te de um“. In biserică sântului Paul din Londr'a se va celebră preste putinu tempu unu „te de um“ grandiosu, pentru reînsanatosiare principelui de Wales; la acăstă celebrare voru săsătă: regin'a, famili'a regală și corporile legiuitoré.

** Lega a ovreului. Dilele aceste, pre la 4 ore dimineti'a, plecă unu ovreu dela Iassi la Tergu-Frumosu. Mai inainte de a plecă, se ospetă in restaurant'a garei cu unu biftecă. Sosindu la T.-Frumosu, acolo profită de tempul cătu a statu trenulu și-si completă dejunulu cu unu parharu de cafea cu lapte. Unu cine-va i facă urmatorele obserwatiuni: „Domnule! la gar'a de Iassi ai mancatu unu biftecă și acum, sosindu la T.-Frumosu, iai cafea cu lapte. Eu sciu că legea lui Moisi nu permite ovreilor de a gustă bucate facute cu lapte mai inainte de a trece patru ore după ce a mancatu carne. De căndu insa ai plecatu d-ta din Iassi, abia suntu dñe ore.“ — „Bă pardona, eu sciu din betrâni, că dela Iassi pâna la Tergu-Frumosu suntu 4 ore, eu nu suntu vinovat, de către drumul de feru m'a adusu mai de graba!“

** (Unu milionaru din Paris.) Au scrisu odată către renumitul vodevilitu Scribe: Prea onorate domnule! asiu avea mare placere de a fi asociat d-tale, in crearea unei compozitioni dramatice. — Prin urmare sămi placerea de a scrie o atare compozitione la care voiu adauge numai căteva linii scrise, numindu-me că colatoritoru. — Eu la totu casul me voi arata că recunoscintia către d-t'a, căci me voiu îngriji pentru splendid'a ei reprezentatia și voiescă la totu casul a împărti gloria cu d-t'a. Multu sensibilulu Scribe respuse: „Domnul meu 'mi pare fără renu, de a nu putea împlini cererea d-tale, de către ideile mele despre religione și convenientiile 'mi spunu, că este fără străinu locu, că unu calu sa fia înhamatul alătura cu unu magariu! Responsul milionarului a fostu: „Amu primita nerusinat'a d-tale epistolă . . . Cu ce dreptu vîi d-t'a și me numescă unu calo?“ („Epoca“).

** O banda de hoti. Se pare, că, tempii presenti, mai alesu in părțile de dincödece de Milcovu, nu au alta missiune, decâtă a aduce la ivela oribilități preste oribilități. — Banditagiurile și turnările de sicariu, batendo-si jocu de totu ce este nobilo, frumosu și adeverat, scuipandu in fată achiar a Dumnedieirei . . . se repetescă dela anulu nou incepându intru atâtă, incătu amu potea dice că a devenit la ordinea dilei . . . s'a prefacutu in obiceiu. Nu potu unii miserabili a trai fără că sa fure . . . ba nu! aru polea trai dura nu suntu sănatosi de că nu potu gustă și sănge omenești. — Aru și bine, că asemenea ființe sa fia sterpile de pre surfața pamantului . . . pentru asemenea hiene clementia legei este o absurditate!! Le dicemnă acestea, cuprinsi de o indignație fără margini, la primirea scirei despre urmatorela hotia comisa. — In comun'a Isai'a, plas'a Podoleni județul Falcu. In noaptea de 3—4 Ian. a. c. pre la orele 9½, năoptea au intrat 14 individi calări — intocmai cănică hiene și pasulu cailoru se indreptă spre domiciliul dlu Dimitrie Stamatinu (său Dragulea). — Tactică acestorui miserabili aventurieri nocturni era precum se vede planuită mai demultu, de către, o parte din ei se indreptă, (după ce să se lasătă caii in livada sub padi'a loroi doi banditi) spre partea unde era situația bucatari'a, incepându a maltrată pre bucatarăsa și pre vesiteu in unu modu fără neomenescu, pre căndu ceea-lalta parte a cruciilor navalira chiară asupra apartamentelorlor unde se gasea dlu posesorul Stamatinu cu famili'a sea și cu nișcă dame ce venise că șopete.

— Sosindu pre la osi și feresti, banditii au ince-

putu a trage cu puscele focuri in spre odai. — Dlu Stamatinu inse nu-si perdă curagiul de barbat, și apucându revolverul său au sustinut o luptă de 2 ore, impedescându după potintia apropierea banditilor de a intră. — Odiale erau ciuruite de glontele banditilor. — Ddie care nici odata nu protege pre asasini și banditi și-au intinsu protecționea sea preste acea familia surprinsă de hoti.

— Nume din familia nu au fostu atinsu de glontele hotilor. — Acești din urma vediendu, cumca cu puscele nu potu face nimicu — au datu navala cu toporele in mâna asupr'a usiei. — Dlu Stamatinu — alergă atunci pentru ai impiedecă și dela acestu pasu, inse se simtiescă atinsu de unu topor la mână stânga. — Unu momentu nomai au durat resistența d-lui Stamatinu, și apoi din preuna cu famili'a și șopetele sale s'a refugiatu pre usi'a din dosu, care conducea d-a dreptulu in livada.

Aici spre cea mai mare mirare a sea d-lu Stamatinu gasescă cei 14 cai cu fideli hotio-vizitii. — O alta luptă se incepe intre desperatulu tata de familia și intre sentimentele banditilor, — Intră același timpu banditii din fatia spărgându usia intra in casa — și spărgându saltarele d-lui Stamatinu foră 790 Napoleoni și 20 de lire otomane. — D-lu Stamatinu cu famili'a sea se află aici in Iasi la cas'a d-nei Mari'a Cardasiu sub cura medicală din cauza ranei capatata in luptă sea cu hotii. — Credem că acestu faptu oribilu va fi urmarită cu mare seriositate din partea părții competente — că sa nu păta acești hoti dice veri odata că, nu numai că au furat și au vrut sa omore, daru inca și — a batut și jocu de insusi autoritatile justiție. — Nota bene. — Ni se relatează chiară in momentul acesta, cumca toti acei banditi suntu prinsi, gratia activității d-lui Jude de pace Stefanu Dari, din plas'a Podoleni in unire cu dlu Subprefectu T. Cerchezu.

** (Anunciu.) In urmă cumpărării de la fratele meu H. Goldner a stabilimentul său tipografic din Focșani, cunoscut pâna acum sub firmă de: „Tipografia H. Goldner,“ oducu la cunoștința onor. Publicu că acestu stabiliment va purta de acum inainte firmă:

Tipografia C. Goldner.

Cu acăstă ocazie nu lipsescu a multiem onor. Publicu de sprințul său credere ce a datu necontentit, acestui stabilimentu, a cărei administrație a fostu dela inițiatarea acestei Tipografii condusă de mine, rugându-lu a continua și pre vizitorul cele mai reduse.

C. Goldner

Tipografu.

Reclama.

Rogare către comitetul fundatoru alăbantei „Albin'a“.

Dupa ce lipsă deschiderei unui institutu națională banale se arata la poporul nostru io căteoriile: — Onoratul comitetu e rogat a ne dă deslușirile necesare, pentru ce nu-si incepe activitatea sea in sensulu statutelor, platindu-se acum 30% după actiile subscrise.

De lăuga Muresiu, in 31 Ian. 1872.

„Mai multi actionari.“

*) Responsabilitatea celoru de sub rubrică acăstă pre redactiune nu o privescă.

R.

Burs'a de Vien'a.

Din 28 Ianuariu (9 Febr.) 1872.

Metalicele 5%	61 40
Metalicele 5% Maiu și Novemb.	61 40
Imprumutul naționalu 5% (argintu)	70 05
Imprumutul de statu din 1860	101 20
Actiuni de banca	842 —
Actiuni de creditu	334 90
London	113 90
Obligatiuni de desdaunare Unguresci	80 30
" " " Temisiorene	78 —
" " " Ardelenesci	76 50
Argintu	112 35
Galbinu	5 47
Napoleonu d'auru (poli)	9 7